

forøgelser, som kan blive nødvendige under en Situation som den nuværende, skal ikke komme til Verden paa ganske normal Maade, saaledes at man fremsætter et Lovforslag og diskuterer det i Dage, Uger og Maaneder, og der kommer Ændringsforslag og Underændringsforslag o. s. v. Nej, det skal foregaa paa den Maade, at man hurtig bliver enig derom i et Udvalg og skaffer Enighed til Veje over hele Linien med de Faktorer, som her er bestemmende: Regeringen og Rigsdagens to Ting, og saa vedtages Foranstaltningen og træder i Kraft hurtigt, pludselig for ikke at modvirke Formaålet med Skatterne nemlig det at skaffe Penge i Statskassen. Paa den Maade er man gaaet frem andre Steder, og saaledes kan man ogsaa gaa frem her, naar den højtærede Finansminister blot vil række Haanden dertil; naar han blot vil vise den samme Villie, som raader hos os, til at tage en Forhandling af denne Art op, kan jeg forsikre ham, at han ikke behøver at befrygte en meget lang og indviklet Forhandling med Ændringsforslag og principielle Stridigheder.

Den højtærede Finansminister ankede over, at jeg havde fremdraget Aaret 1918—19. Jeg nævnede lige i en Sidebemærkning, at ogsaa dette Aar vilde volde meget store finansielle Vanskeligheder — jeg nævnede ogsaa Grundene dertil, som den højtærede Finansminister heller ikke har kunnet afkræfte —, og at det ogsaa af den Grund er af væsentlig Betydning at skaffe ekstraordinære Indtægter. Men i øvrigt hvilede min Betragtning helt og holdent paa Finansaaret 1917—18. Jeg paaviste en Række Merudgifter og en Række Mindreindtægter, som den højtærede Finansminister enten slet ikke eller kun utilstrækkelig har taget Hensyn til. Enhver kan nu sammenholde vore Bemærkninger; jeg nærer ingen Tvivl om, at man ved at gøre det vil komme til det Resultat, at det er lykkedes mig at paavise, at Underskuddet sandsynligvis bliver større end af den højtærede Finansminister anslaaet. Forholdet er nemlig det, at den gode Tro, den højtærede Finansminister hidtil har næret til, at de høje Konjunkturer vil vedvare, holder ikke længere Stik. Vi er naaet til det Tidspunkt, som den højtærede Finansminister ogsaa selv i sit første Foredrag kaldte et Vendepunkt, og det er dette Vendepunkt, vi maa tage Konsekvensen af.

Det ærede Medlem fra Svendborg

(Wenzel Neergaard), der for øvrigt var enig med mig i meget af det, jeg fremførte, var meget skeptisk med Hensyn til Luksusafgifternes Udbytte. Jeg forstaar ikke denne Skepsis. Vi faar meget betydelige Indtægter ad den Vej. Jeg skal atter undgaa at nævne de enkelte Artikler for ikke muligvis at gøre Fortræd ved at henlede Opmærksomheden derpaa, men det ærede Medlem fra Svendborg behøver blot at gennemgaa vor Toldtarif og vor Produktionsbeskatning for at se, at nogle af de største Indtægter, man faar fra disse Kilder, faar vi gennem Luksusbeskatningen. Vi har for nylig haft et meget slaaende Eksempel paa, at der ad den Vej kan komme noget ind eller dog maa formodes at komme noget ind, idet den forøgede Spiritusafgift, der er blevet foreslaaet, dog antagelig kan indbringe et saa betydeligt Beløb, at det ikke alene kan dække den nuværende Spiritusafgift, men bringe et Overskud paa 7—8 Mill. Kr. eller dør op imod. Der er andre Luksusobjekter, som vi kunde bringe endnu mere ud af, men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa.

For øvrigt behøver den højtærede Minister og jeg ikke at debattere længe, om Underskuddet bliver 70—80 Mill. Kr. eller 100 Mill. Kr., eller hvad det bliver, og den højtærede Minister kan have megen Ret i, at det at komme langt ind paa en saadan Diskussion ikke er meget frugtbringende, man kan udtale sine Anskuelser fra hver sin Side, men en Debat fører ikke synderligt videre. Jeg vil kun sige, at selv om vi bliver staaende ved de 70—80 Mill. Kr., som den højtærede Minister har nævnt, er det ganske givet, at vi ikke kan komme igennem med den Kassebeholdning, vi har, og deri ligger allerede et kraftigt Argument — man skulde synes det kraftigst mulige — for at søge at forøge Statsindtægterne.

Minister J. C. Christensen: Da jeg har erfaret, at dette Lovforslag og det følgende paa Dagsordenen opførte skal ogsaa til tredie Behandling i Dag, og da jeg nødvendigvis maa gaa herfra om ganske kort Tid og derfor maaske ikke kan komme til at deltage i denne tredie Behandling, vil jeg, for at min Fraværelse ikke skal misforstaaes, udtale, at min Stilling til Lovforslaget om en forhøjet Ejendomsskyld er ganske den samme nu, som den var, da det forhandlede i Ministeriet, og at jeg, hvis jeg kunde have været til Stede her, vilde stemme for Lovforslaget.